

Презентація на тему «Цікаві факти про моду»

Підготувала Юріна Анна
Група ТК-1

Рукава з гудзиками

Кожен з нас помічав на рукавах жакетів і піджаків таку деталь, як гудзики. Виникає питання: навіщо вони потрібні тут, які їхні функції? Якщо зазирнути в історичні джерела, то виявиться, що вперше гудзики з'явилися на рукавах за часів правління Наполеона Бонапарта і саме за його наказом вони пришивались до рукавів куртки кожного солдата. Ви не повірите, але головною метою такого нововведення було викорінення у солдатів звички використовувати рукава як носову хустку, при нежиті!

СМОКІНГ

Це предмет одягу (піджак), зазвичай чорного кольору. Його назва походить від англійського \ "smoking \» - куріння. У аристократичному суспільстві вам навряд чи довелось б зустріти курящих дам. Тому курящим чоловікам, щоб не доставляти жіночій половині суспільства певні незручності, доводилося виходити для перекуру в спеціальну кімнату. Щоб уникнути неприємного тютюнового запаху від одягу, вони надягали своєрідний «курильний жакет», з атласними лацканами. Присутність лацканів не випадково. Якщо в процесі перекуру струшував попел з сигари самотійно, такий жест сприймався оточуючими як верх непристойності. Традиційно зотлілі стовпчик попелу сигарети повинен був відпасти сам. У разі потрапляння попелу на лацкан, він легко струшує з атласу, практично не залишаючи слідів. Трохи пізніше підприємливі пані зробили цей предмет одягу частиною і свого гардеробу.

Акторів голлівудських фільмів часто можна побачити в кадрі в костюмах жовтого і зеленого кольорів. Причому жовтий носять худорляві, а зелений – повненькі. Секрет у тому, що зелений одяг робить людину трохи стрункішою, ніж вона є, а жовтий – навпаки.

Загадкові шкатулки

В Середньовіччі аристократи носили при собі мініатюрні шкатулки. Але призначалися ці штучки не для зберігання перснів та інших коштовностей, а для ловів бліх. Гігієна тоді була не в пошані, більш того – митися водою занадто часто вважалося справою не боговірною. Піймавши на тілі або у волоссі чергового паразита, модник або модниця поміщали його в розкішну «в'язницю» з дорогоцінними каменями на кришці.

Зачіски

Довгий час суспільство відкидало **короткі стрижки** жінок і дивилися на дам, які наважилися на такий експеримент, з осудом. Справа в тому, що довге волосся заміжньої жінки вважали свідченням вірності чоловікові. Отже, якщо дама стриглася коротко, можна було припустити, що вона «ходила наліво».

В 1500 до н.е. голена голова вважалася зразком жіночої краси. Єгипетські жінки видаляли кожен волосок за допомогою золотих щипців і натирали свій скальп до блиску.

Ляльки манекени

Першим кутюр'є міжнародного масштабу в історії моди є Rose Bertin. Ця жінка в 1780 році стала одягати королеву Франції Марію Антуанетту. У ті часи існували ілюстровані «фейшн журнали», а в якості візуальних моделей виступали ляльки, вбрані в модний одяг. Таким чином, споживачки могли на власні очі розглянути всі нюанси наряду. Такі ляльки навіть розсилали особливим клієнтам як рекламу. Сучасне обличчя модної індустрії набуває в середині 20 століття з появою, так званих модельних агентств, модельний бізнес стає міжконтинентальним і розвивається семимильними кроками. У 70-ті роки з'являється попит на темношкірих манекенниць, великий Версаче одним з перших ввів ексклюзивність в свої модні покази, залучаючи для участі в них топ-моделей з усього світу шестизначними сумами.

В гардеробі у кожної сучасної жінки обов'язково знайдеться блузка або плаття білого кольору, а ось в середні віки одяг з білої тканини практично не шили. Найчастіше його використовували прості люди, так як тканина була дуже дешевою. А хіба модниця дозволить собі дешевий наряд? Ось саме, тому перед тим, як потрапити до кравця, тканину фарбували, а фарби були досить дорогі. До речі, в середні віки дівчата в білому платті заміж не виходили. На Русі в білі весільні сукні дівчата переодяглися в епоху Петра I. А до цього найпоширеніші кольори весільних нарядів були червоні і помаранчеві.

Історія бюстгальтера

Бюстгальтер був винайдений французьким лікарем Гош Саро, який просто розрізав корсет навпіл. А ось запатентувала такий винахід світська американка Мері Фелпс. Вона втомилася приховувати груди, коли носила мереживні блузи. Використовуючи хустки, вона розробила перший бюстгальтер який в кінцевому підсумку був запатентований в 1914 році. Жінки в усьому світі почали використовувати новий дизайн Марії і перший бюстгальтер почав свою велику дорогу.

Рожевий - дівочий. Блакитний - хлопчачий. Але так було не завжди.

Сьогодні загальноприйнятими кольорами одягу для дівчаток і хлопчиків є рожевий і блакитний. Але, такий розподіл встановили тільки в 1940-і роки. До цього рекомендації батькам щодо вибору кольору одягу рідко ґрунтувалися на поле дитини: одні джерела радили вибирати за кольором волосся, інші - за кольором очей. А у випадку зі статтю рекомендації бували прямо протилежні сучасним стандартам. Наприклад, в дитячому випуску журналу Earnshaw's від 1918 говорилося: «За загальним правилом, рожевий потрібно вибирати для хлопчиків, а синій для дівчаток, так як рожевий колір сильніший і твердий, а блакитний - більш витончений».

Вибираючи одяг для своєї дитини, всі ми намагаємося врахувати модні тенденції сьогодення. Дивно, але дитячий одяг, як окремий елемент моди, з'явився не так давно, в 19 столітті. До цього часу діти одягалися в дорослі речі, але тільки невеликих розмірів. Пов'язано це було з пануючими в той час правилами пристойності: маленька дівчинка своїм виглядом повинна була виглядати, як благородна, стримана жінка меншого зросту і віку.

Чи все ви знаєте про білизну?

В Англії 18 століття світські модники носили настільки тугі панталони, що для одягання брючки розтягували на спеціальних кілочках, і джентльмен встрибували в них.

Італійські середньовічні ловеласи носили спеціальні труси, які були призначені приховувати ерекцію. Так от, ці труси були спеціально зшиті так, щоб направляти ерегований чоловічий пеніс вгору або по холоші вниз. Так набагато простіше було приховувати «симпатію» до тієї чи іншої заміжньої прекрасної дами в присутності її чоловіка) Не дивлячись на те, що ціна на них була дуже висока, такі бре носили всі італійські дон жуани.

Танга мають цікаву історію. Винайдено після того як мер Нью-Йорка прийшов в лють, що танцюристи міста танцюють голі. Трусики танга були розроблені з метою прикрити оголені тіла, щоб заспокоїти мера.

1 липня 1946 американці проводили перше випробування атомної бомби на острові Бікіні в Тихому океані. А через чотири дні французький інженер Луї Репар представив публіці свій винахід - роздільний жіночий купальник, який назвав на ім'я острова. Репар пояснив вибір назви тим, що бікіні має викликати вибухову культурну реакцію. Термін виявився вдалим ще й тому, що його перший склад «бі» мав на увазі два предмета купального набору

Оскільки плащ-тренчкот спочатку був військовим одягом, то і його зовнішній вигляд функціональний під військові потреби. Так, тканинна накладка на правому плечі, призначалася як захист плеча від удару приклада гвинтівки під час стрілянини і від натирання ремнем гвинтівки при її носінні на правому плечі.

На багатьох сучасних тренчкота ця деталь як і раніше присутня, як данина історії і елемент класичного фасону плаща. При цьому, на чоловічих плащах тканинна накладка пришивається завжди на праве плече, а на жіночих, може бути нашита на ліве.

Історія появи спідниці починається з глибокої давнини. Виявляється, спочатку носіями цього предмета одягу були не настільки жінки, скільки чоловіки. Своєю появою спідниця зобов'язана перш за все поширеною тоді пов'язці на стегнах. А поява її, як деталі жіночого гардеробу, відноситься вже до 16 століття. У стародавній Русі спідниця з'явилася набагато пізніше - лише в 19 столітті. Раніше в сільські дівчата носили простого крою сарафани. Спідниці є найдавнішим предметом одягу, які в єгипетські часи носили як жінки, так і чоловіки.

У Стародавньому Римі була поширена думка, відбите в книзі Плінія Старшого, що вії випадають від надмірного сексу. Тому дівчатам було особливо важливо демонструвати густі вії, щоб підкреслити свою чистоту. Коли римляни були впевнені, що вії випадають після плотських насолод, жінки стали використовувати спалені рожеві пелюстки і фінікові кісточки поряд з більш «традиційними» золою, сурмою і сажею, щоб підкреслити вії, таким чином, приховуючи своє хибну поведінку. Стародавні єгиптяни фарбували вії, використовуючи палички з слонячих бивнів або інших кісток, на які наносили фарбувальний пігмент, отриманий з порошку сурми, паленого мигдалю, суміші графіту з медом і крокодиловим послідом. Але метою їх була аж ніяк не краса очей. Участь в цьому процесі з радістю приймали як чоловіки, так і жінки, і робили це для того, щоб заховати очі, а не виділяти їх, таким чином, намагаючись захистити свою душу.

За твердженнями істориків, фарбувати вії придумали жінки в Стародавньому Єгипті, які для цієї мети використовували вугілля. Перша «сучасна» туш з'явилася лише в 1917 р. Виробником цієї туші є компанія Maybelline, відома сьогодні кожній жінці.

Як правильно охарактеризував цікаві факти моди японський філософ Лін Ютан: «Все жіночі вбрання, в будь-якій країні в будь-яку епоху, це просто варіації вічної боротьби між визнаним бажанням одягнутися і невизнаним бажанням роздягнутися».

Дякую за увагу!